

A múzeum és én

Simonfyi András

Közgazdász. 2002 és 2007 között Magyarország nagykövete volt az Egyesült Államokban. Jelenleg a diplomácia elméleti kérdéseivel foglalkozik, amerikai partnerekkel új teóriákon dolgozik, tanácsadó cégével pedig azon munkálkodik, hogy magyar vállalatokat tevékenységét segítse az amerikai piacon. Vezető kurátora a Kogart Galériában látható amerikai rockplakát-kiállításnak.

Múzeumba, galériába az ember inspirációért megy, mindegy, milyen szakmában dolgozik. Bennem elsősorban a képzőművészet, a zene indítja el a kreatív mozgást. Akárhányszor New Yorkban vagyok, ahogy ezekben a hetekben is, mindig ellátogatok a MoMA-ba (The Museum of Modern Art), ahol rengeteg a kiállítás. Az elmúlt időszakban számomra a legnagyoszerűbb a német expresszionistáké volt. Gyerekkorom óta csodálom Georg Groszt, Otto Dixet, Kokoschkát. A Metbe (Metropolitan Museum of Art) is szívesen járok. Hatalmas, izgalmas, minden alkalommal felfedezek valami újat. Nagyon közel áll hozzám a fotográfia, melynek a családkban mindig nagy jelentősége volt; a nagy fotográfus, Ata Kandó a nagynéném. A Metben fantasztikus fotógyűjtemény van, ahová rendszeresen visszatérek.

Budapesten, a Kogartban nemrégiben nekem is lehetőségem nyílt kiállítást szervezni. A Denveri Művészeti Múzeum és néhány magánygyűjtő segítségével a világ legjobb rockplakátjait hoztuk el, a clevelandi Rock and Roll Hírességek Múzeuma pedig kölcsönadott – nem könnyen – néhány kultikus tárgyat. A rockzenét a huszadik század egyik legfontosabb művészeti ágának tartom. Az én generációmnak a rock and roll volt az internet. Ez volt a kapunk a világra, életünket átszötte a rockzene, reggeltől estig lógtunk a lemezjátszókon, a Luxemburg rádión. Érdekes módon a világ szabad felén ugyanezt csinálták a fiatalok. Elképesztő, milyen egyetértést, megértést tudnak generálni a közös kulturális gyökerek. Magyarországon a rockzene mindig különleges szerepet játszott, magam is része voltam a rockmozgalomnak a hatvanas–hetvenes években. Most, felnőttként szeretnék hozzájárulni ahhoz, hogy elfogadjassuk ezt a műfajt a maga csodálatos mivoltában. Ezért szerveztem egy olyan tárlatot, amely minőségében, művészeti izgalmasságában nem marad el bármely más műfaj kiállításától. Mindegyik plakát eredeti, első nyomat, tökéletes állapotban. Az első osztályú rocktörténeti relikviák között látható például Jimi Hendrix egyik dalának eredeti kézírata. A brit zenei inváziót követően az amerikai muzsikusok a hatvanas évek derekán felfedezték saját magukat, és plakátművészetük is hihetetlen erőre kapott. E periódus a woodstocki fesztiválig tartott. Ez pedig nemcsak rock-, hanem képzőművészet-történet is.

E egyszerű kiállítás megvalósításához persze kellett egy minőségi létesítmény is, a Kogart – amely felveszi a versenyt bármely világhírű múzeummal – és hozzá egy csapat megfelelő szemlélettel, akarattal. Vagyis egy olyan hely, ahova el lehetett hozni ezeket a világszínvonalú művészeti alkotásokat, relikviákat.